Lodný denník

22. Jún 1621

Ďalšiu osamelú noc strávim v kajute svojej lodi. Samota nie je nič príjemné, ale postupne si na ňu zvykám. Opäť sa pozerám na jasnú hviezdami zasypanú oblohu a obdivujem mesiac. V túto dobu je prekrásny.

Pripomína mi časy, keď som ešte žil na Tanzanei spolu s Grandianmi. Nebolo nad nočne prechádzky za splnu mesiaca a všetko čo som potreboval ku šťastiu bolo nežné objatie a niekoľko letmých, no zároveň vášnivých bozkov.

Ale dnes je už všetko inak. Moja vyvolená z ostrova zomrela a ja som prial poslanie po otcovi. Vďaka tomu trávim väčšinu svojho času tu v kajute Andrei Elizabeth, namiesto domova na zámku v Montageneu. No verím, že raz sa moja úloha osamelého Kráľa morí skončí a ja predám žezlo ďalej.

Tak a pre dnešok sú toto moje posledné riadky. Zajtra už budeme kotviť na Fabrizii a ja nemám ani len tušenie, kedy zas niečo napíšem. Ale predpokladám, nebude to dlhá doba. Teraz už skutočne končím a idem na mostík prebrať velenie, nech má loď svojho kapitána

